

pa, da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po čl. 120 st. 1 OKZRH.

STOGA PREDLAŽEM:

- 1/ da se pred Vijećem Županijskog suda u Sisku održi glavna rasprava,
- 2/ da se nad okrivljenim Stojanom Letica odredi pritvor temeljem čl. 102 st. 1 toč. 1, 2 i 4 Zakona o kaznenom postupku. Naime, okrivljeni Stojan Letica više ne prebiva na području Republike Hrvatske i izbjegava dolazak na sud, a na koji način onemogućava dovršetak kaznenog postupka protiv njega, a boravkom na slobodi bi mogao utjecati na svjedoke i tako ometati vođenje daljnjeg kaznenog postupka, a sam način izvršenja kaznenog djela, kao i motiv, te okolnosti pod kojima je kazneno djelo počinio čine ga osobito teškim,
- 3/ da se na glavnu raspravu pozove okrivljeni Stojan Letica (list 92 do 93), predstavnik obitelji oštećenog Stjepana Šubića iz Novog Selišta kbr. 1 – Petrinja, te svjedoci Branko Stijelja (list 56), Marija Bezuh (list 60), Ljubica Stanešić (list 51),
- 4/ da se na glavnoj raspravi izvrši uvid i pročita dopis Protuobavještajne agencije Centar Karlovac - Ured Sisak od 26. I. 2006. godine, obavijest o počinitelju ratnog zločina nad civilnom osobom hrvatske nacionalnosti (list 13 do 15), u izvještaj Komande VP 9754 Petrinja od 01. XII. 1991. godine, izvještaj o ubojstvu Stjepana Šubića (list 16) sa kartonom o izdanoj ličnoj karti na ime Letica Stojana (list 17) i Stijelja Branka (list 18), izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog Stojana Letica (list 44), te prekršajne evidencije za okrivljenog (list 43), u dopise Ministarstva obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti od 08. V. 2007. godine (list 55 i list 52).

O b r a z l o ž e n j e

Dana 24. III. 2006. godine Policijska uprava Sisačko-moslavačka, Odjel kriminalističke policije podnijela je ovom državnom odvjetništvu kaznenu prijavu protiv nepoznatog počinitelja kaznenog djela – ratnog zločina protiv civilnog pučanstva iz članka 158 stav 1 Kaznenog zakona učinjenog na štetu Stjepana Šubića, sina Juraja, rođenog 06. III. 1923. godine, civilne osobe iz Novog Selišta kbr. 1 – Petrinja, a iz koje proizlazi da je nepoznati počinitelj ili više njih dana 30. studenog 1991. godine oko 19,00 sati kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba u obiteljskoj kući u Novom Selištu kbr. 1, na okupiranom području u Petrinji usmrtila Stjepana Šubića iz točno neutvrđenog vatrenog oružja. Uz kaznenu prijavu dostavljen je izvještaj o ubojstvu Stjepana Šubića dana 30. XI. 1991. godine oko 19,00 sati tadašnje Komande Vojne pošte 9754 Petrinja od 01. XII. 1991. godine na okupiranom području, a iz kojeg je vidljivo da je Stjepana Šubića ubio navedenog dana okrivljeni Stojan Letica prilikom kontrole terena, jer ga je prilikom obilaska Branko Stijelja koji je također bio sa njima u patroli upozorio na svjetlo u kući Stjepana Šubića i osobu koja drži pušku prema njima, a na njegovo upozorenje u tri navrata

da odloži pušku nije bilo odgovora te je pucao prema navedenoj osobi i usmrtio ga. U navedenom izvještaju Branko Stijelja izjavio je da je vidio oružje u ruci Stjepana Šubića koje je bilo upereno prema njima i da je upozorio Stojana Leticu, da je osoba koju su vidjeli naoružana. Također je navedeno, da su oni ranije Stjepana Šubića u nekoliko navrata pitali da li ima oružje kod sebe, a što je on negirao, a nakon njegova ubojstva kod njega su pronašli pušku broj 006434, kalibra 4,5 mm, a koja je priložena uz navedeni izvještaj.

Dana 08. studenog 2006. godine Branko Stijelja ispitan kao svjedok pred istražnim sucem Županijskog suda u Sisku (Kir-1244/06) određeno je naveo da je Letica Stojan u kritično vrijeme i na kritičnom mjestu kroz otvoren prozor kuće iz puške ubio sa više hitaca Stjepana Šubića, a kako je to i vidljivo iz naprijed navedenog izvještaja Komande tadašnje Vojne pošte Petrinja od 01. XII. 1991. godine.

S obzirom da je iz tako prikupljenih podataka u prethodnom postupku proizlazila osnovana sumnja da je okrivljeni Stojan Letica počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, kojeg je posljedica smrt jedne osobe, Stjepana Šubića civila hrvatske nacionalnosti, istražnom sucu Županijskog suda u Sisku dana 13. studenog 2006. godine stavljen je istražni zahtjev protiv Stojana Letice zbog kaznenog djela iz članka 120 stav 1 OKZRH, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva učinjenog na štetu Stjepana Šubića.

Istražni sudac Županijskog suda u Sisku rješenjem od 05. siječnja 2007. godine odredio je provođenje istrage protiv Letice Stojana, a zbog osnovane sumnje da je počinio naprijed navedeno kazneno djelo, te mu odredio pritvor temeljem čl. 102 st. 1 toč. 1, 2 i 4 Zakona o kaznenom postupku s obzirom da Stojan Letica ne prebiva na području Republike Hrvatske, a nema ni boravište, iako je prijavljen na adresi u Petrinji, ulica Stjepana Radića br. 298, a što je provjereno na terenu po djelatnicima Policijske postaje Petrinja, pa zbog svoje nedostupnosti u Republici Hrvatskoj nije bilo moguće ispitati Stojana Leticu, koji se nalazi na nepoznatoj adresi u Republici Srbiji, pa očito izbjegava dolazak na sud i onemogućava dovršenje kaznenog postupka, a kako je u istrazi potrebno ispitati više svjedoka također postoji opravdana bojazan da bi boravkom na slobodi mogao utjecati na iskaze svjedoka i na taj način ometati tok kaznenog postupka. Također, istražni sudac smatra da je bilo opravdano određivanje pritvora i temeljem čl. 102 st. 1 toč. 4 ZKP-a s obzirom na način kao i motiv izvršenja kaznenog djela smatrajući postupanje Stojana Letice osobito teškim.

U istrazi ispitan svjedok Branko Stijelja izjavio je, da je u kritično vrijeme živio u Petrinji, te da je nakon okupacije ostao živjeti u Petrinji i bio raspoređen u tamošnju vojsku na stražu u petrinjskom Selištu. Na straži je bio zajedno sa Stojanom Leticom u dvorištu Stjepana Šubića, koji je bio starija osoba i kojeg je od ranije poznao. Sjeća se da mu je Stojan Letica dok su bili na straži u dvorištu za Stjepana Šubića rekao "Ajmo ga ubiti". Odgovorio mu je, da mu čovjek ništa nije kriv i da ga ne može za to ubiti. Stjepan Šubić je živio sam i nije imao nikoga od bliže rodbine. Jedne večeri po noći prozor na kući Stjepana Šubića bio je otvoren, a u kući je gorjelo svjetlo. Vidio ga je da sjedi u kući, a on i Stojan Letica su bili u njegovom dvorištu upravo ispred prozora njegove kuće. U jednom trenutku vidio je da Stojan Letica iz puške kroz otvoreni prozor na udaljenosti od 2 metra puca u Stjepana Šubića, koji je sjedio na krevetu pogodivši ga u leđa. Nakon toga su Stojan Letica i on ušli u kuću i vidjeli da je Stjepan Šubić doista mrtav. Zajedno su ga iznijeli i u šljivaru malo dalje od bunara u njegovom dvorištu Stojan Letica je iskopao jamu u koju su položili tijelo Stjepana Šubića, a zatim ga je Stojan Letica

zakopao. Također je naveo, da kad su ušli u kuću da je Stojan Letica ispod kreveta pronašao zračnu pušku govoreći da ih je on s njom htio ubiti. Branko Stijelja nije mogao određeno navesti točno dan, mjesec i godinu kada se je zbio taj događaj, osim da je bila jesen. Posebno je naveo, da je Stojana Leticu poznavao i prije rata, da se radilo o mlađoj osobi, a koju je prepoznao nakon što mu je istražni sudac predočio fotokopiju fotografije Stojana Letice za izdavanje osobne iskaznice.

U istrazi su također kao svjedoci ispitani Ljubica Stanešić, Joso Čulinović, Nikola Kalambura i Marija Bezuh.

Ljubica Stanešić kao svjedok je izjavila, da iako je u studenom 1991. godine prebivala u Novom Selištu kod Petrinje nema neposrednih saznanja o načinu stradavanja njezinog sumještanina Stjepana Šubića, kojega je inače poznavala, a javnim pogovorom je čula nekoliko dana nakon njegove smrti da je ubijen. Posebno je napomenula da je u X. mjesecu 1991. godine bio odveden iz njezine kuće Stjepan Stanešić, njezin sin po njoj nepoznatim ljudima tadašnje "SAO Krajine", koji se više nije vratio kući i čiji su posmrtni ostaci pronađeni u Hrastovici ispod jednog drveta. Par dana nakon njegova odvođenja Stojan Letica, koji je bio obučen u uniformu tadašnje vojske "SAO Krajine" iz Petrinje odvezao je osobni automobil njezinog sina iz garaže njegove kuće.

Joso Čulinović i Nikola Kalambura ispitani kao svjedoci izjavili su da o usmrćivanju Stjepana Šubića nemaju neposrednih saznanja, a niti da su čuli na koji način je stradao. Oboje su naveli da Stojana Leticu nisu poznavali.

Marija Bezuh ispitana kao svjedok u istrazi izjavila je, da je za vrijeme okupacije Petrinje živjela u Novom Selištu, da je poznavala Stjepana Šubića, ali da ne zna na koji način je on poginuo, što je saznala po pričanju ljudi, tako da ne zna tko ga je ubio. Poznato joj je da je netom prije ispitivanja na sudu u dvorištu Stjepana Šubića vršen iskapanje, ali njegovo mrtvo tijelo nije pronađeno. Stojana Leticu i Branka Stijelju nije poznavala, a niti je ikada čula za njih.

Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti u dva navrata i to 08. svibnja 2007. godine i 28. rujna 2007. godine obavijestili su istražnog suca Županijskog suda u Sisku da su vršili iskapanje radi mogućeg pronalaska posmrtnih ostataka Stjepana Šubića u njegovom dvorištu u Novom Selištu kbr. 1 i to nakon primljene obavijesti dana 20. lipnja 2007. godine, ali njegovi posmrtni ostaci nisu pronađeni.

Dana 16. listopada 2007. godine, a po našem prijedlogu istražni sudac Županijskog suda u Sisku uputio je nadležnom sudu u Republici Srbiji putem Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske zamolnicu za ispitivanje okrivljenog Stojana Leticu, sina Dragana, rođenog 23. studenog 1963. godine, koji sada boravi u Beogradu, a zaposlen je kao vozač autobusa u poduzeću EGP.

Istražni sudac Prvog opštinskog suda u Beogradu dana 15.05.2008. godine u svojstvu okrivljenog ispitao je Stojana Leticu u prisustvu njegovog branitelja i javnog tužioca.

Nakon što je uredno izvršena njegova identifikacija Stojan Letica očitavajući se na navode zahtjeva za provođenje istrage izjavio je, da nikada nije bio pripadnik vojske "SAO Krajine", već je na početku kritičnih događanja u Hrvatskoj bio mobiliziran u JNA i to 5 dana

prije govora Stipe Mesića u Beogradu, koji je govorio da konačno nema više Jugoslavije i da je on svoj posao završio. On se je javio na poziv na mobilizaciju u Kasarnu "Vasilj Gaćeša" VP 9754 JNA u Petrinji i bio raspoređen na mjesto vozača. Tada je bio zadužen za automatsku pušku "M-70", a koju je koristio u ratu kada su pucali na njih i to na udaljene mete zračne linije i razdaljine oko jedan kilometar. Negira da bi kroz otvoren prozor pucao u Stjepana Šubića kojeg uopće nije poznao, tvrdeći da on sa tim ubojstvom nema nikakove veze.

U međuvremenu na naše traženje izvršili smo uvid u spis Općinskog suda u Petrinji broj R1. 234/03 i rješenje navedenog suda od 30.06.1993. godine kojim je utvrđena smrt Stjepana Šubića 31.12.1991. godine, a na osnovu kazivanja Pavla Stanića i Marice Smić, koji su naveli da je Stjepan Šubić odveden u prosincu 1991. godine iz svoje kuće i ubijen po nepoznatim ljudima u blizini nasipa rječice Petrinjčice u Petrinji, a u blizini kuće pok. prof. Pejakovića. Kako je iz navedenog proizlazila dvojba da li se radi o Stjepanu Šubiću iz Novog Selišta broj 1 ili o drugoj osobi sa istim imenom i prezimenom na naše traženje Policijska uprava Odjel kriminalističke policije navedenu dvojbu je razjasnio navodeći da se radi o dvije osobe i dva različita odvojena događaja, odnosno da je Stjepan Šubić, sin Petra, rođen 01.01.1946. godine, sa posljednjim prebivalištem u Petrinji, u ulici Mije Srneka broj 2, poginuo na način kako je to utvrđeno naprijed spomenutim rješenjem Općinskog suda u Petrinji, a Stjepan Šubić, sin Juraja, rođen 06.03.1923. godine sa posljednjim prijavljenim prebivalištem Novo Selište broj 1 u Petrinji na način kako je to opisano u činjeničnom dijelu ove optužnice.

Slijedeći navedeno, a utvrđeno u istražnom postupku unatoč obrani okrivljenog Stojana Letice, da nije počinio kazneno djelo koje mu se stavlja na teret, odnosno da nije kritične zgrade i na kritičnom mjestu ubio Stjepana Šubića iz Novog Selišta broj 1 pucajući iz puške kroz otvoreni prozor njegove kuće, a dok mu je bio okrenut leđima, a koja obrana je usmjerena samo na izbjegavanje njegove kaznene odgovornosti, opovrgnuta je iskazom svjedokom Branka Stijelje dan pred istražnim sucem Županijskog suda u Sisku koji je bio neposredni očevidac događaja i koji je određeno točno opisao na koji način i zbog čega je okrivljeni Stojan Letica usmratio Stjepana Šubića, kao osobu hrvatske nacionalnosti, koja je bila nastanjena na tada okupiranom području Republike Hrvatske. Ovaj iskaz Branka Stijelje nedvojbeno je potvrđen izvještajem o ubojstvu Stjepana Šubića, rođenog 06.03.1923. godine, dana 30.11.1991. godine oko 19,00 sati, tadašnje Komande Vojne pošte 9754 Petrinja od 01.12.1991. godine "Organu bezbednosti 622", a koji je potpisan po pomoćniku komandanta Obavještajno bezbedonosnih poslova kapetan I. klase Jovanu Pauniću, a iz kojeg proizlazi da je Stjepana Šubića ubio borac Stojan Letica. Odnosno, da su Stojan Letica i borac Branko Stijelja išli u kontrolu objekata i teritorija i da su prilikom prilaza kuće vidjeli da jedna osoba drži uperenu pušku u njih, i nakon tri uzastopna upozorenja, da odloži oružje Stojan Letica je pucao u njega. Također je navedeno da je Branko Stijelja vidio da je ubijena osoba imala oružje koje je bilo upereno prema njima i da su tu osobu nekoliko navrata pitali prije toga da li posjeduje neko oružje, a nakon ubojstva u njegovoj su kući pronašli pušku broj 006434, kalibra 4,5 mm.

Dakle, s obzirom na utvrđeno u istrazi može se sa dovoljnom sigurnošću zaključiti, da se u ponašanju okrivljenog Stojana Letice stiču sva bitna obilježja kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno i kažnjivo po čl. 120 st. 1 OKZRH, jer je kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata i oružanog sukoba izvršio napad na civilno stanovništvo, ubojstvom Stjepana Šubića, a za kojeg je znao da je civilna osoba hrvatske nacionalnosti, koja je ostala u svojoj kući na tada okupiranom području. Na opisan način okrivljeni Stojan Letica, kao pripadnik neregularnih oružanih snaga tzv. "SAO

opisan način okrivljeni Stojan Letica, kao pripadnik neregularnih oružanih snaga tzv. "SAO Krajina" postupao je suprotno odredbama čl. 3, 13 i 32 Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine i čl. 51 Dopunskog protokola Ženevskih konvencija od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba od 08. lipnja 1977. godine - Protokol I, te stoga razloga ovu optužnicu smatram opravdanu i na zakonu osnovanu.

ZAMJENIK
ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Sonja Rapić

Prilog: spis